

- kétség esetén rendeljen el helyszíni vizsgálatot a vitatott cselekvési területen, valamint független szakértői vélemények kérését a felperes állításainak alátámasztására;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az EK 230. cikke szerinti megsemmisítés iránti kereset gyakorlásához fűződő jogos érdek vonatkozásában a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat, amely egy hulladékok higiénikus eltemetésére szolgáló terület létrehozására irányul, amely terület Kerateas település területén belül helyezkedik el, őt közvetlenül és személyében érinti, mivel a támogatott munkálatok régiójában a közegészség és a környezet védelméért felelős közjogi jogalany.

A felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat, amelynek tartalmáról azt állítja, hogy ezt 2007. augusztus 13-án ismerte meg, egyaránt sérti az egészség és a környezet védelmére irányuló elsődleges közösségi jogi rendelkezéseket, valamint a másodlagos közösségi jog ezeket kifejtő rendelkezéseit.

A felperes elsősorban azt állítja, hogy a projekt finanszírozása ellentétes a környezet minőségének megőrzésére, védelmére és javítására, a közegészség védelmére, valamint a természeti erőforrások gondos és ésszerű felhasználására irányuló célkitűzésekkel. A felperes szerint a Bizottság megtámadott határozata elsősorban a 75/442 irányelv⁽¹⁾ 3., 4. és 6. cikkeinek, valamint a 91/156 irányelv⁽²⁾ 3. és 4. cikkeinek rendelkezéseit sérti, amelyek meghatározott kötelezettségeket írnak elő a megelőzés, a hulladékok termelésének és ártalmasságának csökkentése ágazataiban.

Végül, a felperes szerint magától értetődik, hogy egy hulladékkezelő és -megsemmisítő berendezés védett területen történő létrehozását semmiképpen nem lehet egy olyan pénzügyi eszköz által támogatható munkának minősíteni, mint a Kohéziós Alap, amely rendeltetése szerint csak a környezetvédelem követelményeinek megfelelő munkákat támogat.

⁽¹⁾ A hulladékokról szóló 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv (HL L 194., 39. o.; magyar nyelvű kiadás 15. fejezet 1. kötet 23. o.).

⁽²⁾ A hulladékokról szóló 75/442/EGK irányelv módosításáról szóló, 1991. március 18-i 91/156/EGK tanácsi irányelv (HL L 78., 32. o.; magyar nyelvű kiadás 15. fejezet 2. kötet 3. o.).

2007. szeptember 27-én benyújtott kereset – EOS kontra OHIM (PrimeCast)

(T-373/07. sz. ügy)

(2007/C 283/67)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: EOS GmbH Electro Optical Systems (Krailling, Németország) (képviselő: M. Mentjes Rechtsanwältin)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal negyedik fellebbezési tanácsa által az R 333/2005-4. sz. ügyben 2007. július 20-án hozott, és a felperesnek faxon 2007. július 27-én kézbesített határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. és 5. §-a alapján az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: a „Primecast” szóvédjegy az 1., 19., 40. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében (2854677. sz. bejelentés).

Az elbíráló határozata: a bejelentés részbeni elutasítása.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: a 40/94/EK rendelet⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértése.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyéről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

2007. szeptember 22-én benyújtott kereset – Pachtitis kontra Bizottság és EPSO

(T-374/07. sz. ügy)

(2007/C 283/68)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Dimitrios Pachtitis (Athén, Görögország) (képviselők: P. Giatagantzidis, B. Niangou ügyvédek)

Alperesek: az Európai Közösségek Bizottsága és az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a felperesnek az EPSO irataihoz való hozzáférési jogára vonatkozó 2007. június 27-i EPSO határozatot és a felperes 2007. július 10-i megerősítő kérelmének vélelmezett hallgatóságos elutasítását;
- kötelezze az EPSO-t, hogy mutassa be: 1) a két, azon a) és b) előzetes vizsgán a felperesnek feltett kérdések és az általa adott válaszok pontos másolatát, amelyeken az EPSO/AD/77/06 (HL C 277 A., 1. o.) általános versenyvizsga keretében vett részt, amely a görög nyelvtudással rendelkező köztisztviselők európai intézményekbe történő felvételének tartaléklistája létrehozása céljából szerveztek, az AD 5 fokozatban, a fordítás területén, valamint 2) a hivatkozott előzetes vizsgákon – amelyeken részt vett – adott helyes válaszok listájának pontos másolatát;
- kötelezze az EPSO-t a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes azt állítja, hogy az, hogy az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (a továbbiakban: EPSO) megtagadta, hogy megküldje számára a két, azon a) és b) előzetes vizsgán a számára feltett kérdések és az általa adott válaszok pontos másolatát, amelyeken az EPSO/AD/77/06 (HL C 277 A., 1. o.) általános versenyvizsga keretében vett részt, valamint a hivatkozott előzetes vizsgákon – amelyeken részt vett – adott helyes válaszok listájának pontos másolatát, indokolatlan és jogellenes határozatnak minősül, mivel ellentétes a közösségi intézmények dokumentumaihoz való hozzáférésnek az EK 255. cikkben, valamint az 1049/2001/EK rendelet ⁽¹⁾ 2. és 4. cikkében biztosított jogával, egyáltalán nem egyértelmű az indokolás tekintetében, és sérti az EK 253. cikket. Ezzel párhuzamosan, a felperes szerint, az, hogy az EPSO megtagadta e másolatok megküldését, sérti az átláthatóság, a gondos ügyintézés, a jogbiztonság és a jogosultak bizalomvédelmének elveit.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.).

2007. október 3-án benyújtott kereset – Lengyelország kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(T-379/07. sz. ügy)

(2007/C 283/69)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Lengyel Köztársaság (meghatalmazott: T. Nowakowski)

Alperes: Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Lengyelország lobogója alatt közlekedő hajók számára a Balti-tengeren (25–32 alkörzet, közösségi vizek) a tőkehalra irányuló halászat tilalmáról szóló, 2007. július 9-i 804/2007/EK rendeletet ⁽¹⁾;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes kérelme a Lengyelország lobogója alatt közlekedő hajók számára a Balti-tengeren (25–32 alkörzet, közösségi vizek) a tőkehalra irányuló halászat tilalmáról szóló, 2007. július 9-i 804/2007/EK rendelet megsemmisítésére irányul. A megtámadott rendelet megállapítja, hogy 2007. július 11-től a felperes által kifogott tőkehalmenyiség kimerítette a számára e faj tekintetében 2007-re megállapított kvótát, és 2007. július 11-től kezdve 2007. december 31-ig tilos ezen a területen a Lengyelország lobogója alatt közlekedő hajók számára a tőkehalra irányuló további halászat, valamint az e hajókról kifogott tőkehalállomány fedélzetén való tárolása, átrakodása és kirakodása.

A felperes keresetét arra a kifogásra alapítja, hogy a Bizottság annak megítélésénél, hogy mennyi tőkehalat halásztak lengyel halászajókról, súlyos hibát követett el, és megsértette a az egyes halállományokra és halállománycsoportokra vonatkozó, a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2007. évre történő meghatározásáról szóló, 2006. december 11-i 1941/2006/EK rendeletet ⁽²⁾. E kifogás keretében a felperes előadja, hogy a Bizottság a lengyel halászhajókról halászott tőkehalállomány terjedelmére vonatkozó megállapításait szűrőpróbákra és a felügyelői által végzett ellenőrzésekből származó, nem reprezentatív adatokra alapította, amelyek során figyelmen kívül hagyták a lengyel tengeri halászati információs rendszer adatait.

A megtámadott rendelet továbbá sérti az arányosság elvét, mivel a rendelettel megállapított halászati tilalom jelentős társadalmi-gazdasági hátránnyal jár, amely nagy mértékben meghaladja a tőkehalállomány védelmének feltételezett előnyeit. A Bizottság a megtámadott rendelet elfogadása előtt nem mérlegelte ezeket a következményeket és figyelmen kívül hagyta annak lehetőségét, hogy a kitérített célokat olyan intézkedésekkel érje el, amelyek a tengeri területek társadalmára és gazdaságára nézve kevésbé hátrányosak.

A felperes keresetében kifogásolja továbbá a megtámadott rendelet nem megfelelő indokolását, amely alapján nem lehet megvizsgálni a rendelettel megállapított tilalom cél- és jogszerűségét.